

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési dij:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közzöletnek, külön mindannyiszor 30 kr/ belyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyuj-ticza 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésében.

A nyilttérben magán és pártérdekű czikkeket ölcso árért elfogadunk.

JAJ HOL JÁRTAM....

Jaj, hol jártam, merre barangoltam?
Menynyen, földön, tengeren viitt utam!
S mint lehet, hogy világéletembe'
Csak most tüntél először szemembe?

Tán a menyinyben boldog angyaloknál,
Avagy földön tündérek közt laktál?
Vagy gyöngy vóltál mélyén a ten-
gernek?
Jaj! hogy csak most, s későn látta-
lak meg!

B. Sz. L.

A meghiusult párbaj.

— Előadja: Bodossy Pál. —
(Folytatás s vége.)

A nép mint óriás gomolyag vette őket körül, abban a hitben, hogy miután ez időben a bezirks stuhlrichterek és Vorstandoknak kimondhatatlan nagy hatalmuk volt: ez bizonyosan befogja tiltani a veszettség tovább terjedését.

Az orvos beszólt ablakán Hátraugryhoz.

.. Ma baja van önnek?

— Nincs nekem uram! semmi egyéb mint az: hogy az a kutya Susták, — akit én mihelyt kimegyek mingyá' megölök, — összekötöztette kezeimet; a népet, előljárárságot bolondá tette avval, hogy én veszett vagyok, kik most aztán innen ki nem bocsátanak, bámulnak, sem ennem, sem innom nem adnak.

.. Hisz ez az ember egész okosan beszél.

Az orvos tehát bement a ráfogott beteghez, megtapogatta annak ütérét, megnézte nyelvcaját s azt mondta rá: hogy az is bolond volt, aki ezt veszettnek deklarálta.

A nép hüledezett, s kezdett föllélegzeni.

— Ki mondta önt veszettnek?

.. Valami állnyuzó, aki magát doktornak czimezteti, bizonyos Susták nevű, akit én mihelyt kimehetek innen, mingyá' de mingyá' megölök. Erre a Hátraugry kezeit feloldozták, ki is ezek

régi használati jogát azonnal gyakorlathá vette, amenyiben, elővette szalmás üvegét, s akorát huzott annak tartalmából, hogy akik nézték, azt hiték, hogy elalutt rajta.

No jöjjön velünk! Ha a többi is ilyen veszett mint ön: akkor nem önök vannak megveszve, hanem akik önöket vesztetteknek tartják.

— Mentek a Villáskoma lakához.
— Van valami bajuk? kiálott itt is be az ablakon az orvos.

Itt is azt a választ kapták amit Hátraugrynál.

Be lett bizonyítva szakértőleg, hogy az egész veszettségi hír egy tudatlanságon épült tévedés.

A nép rappantul megörült a fölfedezésnek első sorban, hanem utána következőleg fokozódott dühbejött Sustákra, ki őket így felüllette.

Rohantak lakására. Halálra keresték.

Susták azonban megérezvén a sáfrányillatot, de be is győződván Kortyolinak ő előtte tett vallomásaiból az ellenkezőről, úgy megugrott, hogy őt semmiféle kurrens utól nem érhette.

Ezek szerint mind a tiszteletesen a két gyönyörű halotti predikáció, mind az asztaloson a megrendelt 50 drb. koporsó rajta veszett; kik tehát aránylag legnagyobb kárt szenvedtek.

Mind ezek az ijesztő állapotok azonban ha egyebet nem: de azt a kívánatos dolgot eredményezték, hogy az ünnep alatt Hátraugry és Kortyoli közt végrehajtott párbaj által a szent napok komolysága e valamelyik félre nézve gyászosan végződhető gyilkosság által be nem szennyestettek.

Egyébiránt pedig sok esetbeli párbajoskodásoknál egy egy Susták hasonló tudománya és erélyének alkalmazása nagyon, de nagyon kívánatos volna.

* * *
.. (Kritikus) Vége?

— Vége.

.. (Kritikus) Hát aztán mit akart ön ezzel!

— Semmit. Csupán el akartam beszélni.

.. (Kritikus) Tehát mulattatni akarta az olvasót?

— No hát igen: s talál ön ebben valami különöst?

.. (Kritikus) Azt mindenesetre találok, hogy ön eszerint az olvasó boldó cza kíván lenni.

— Tudja mit drága kritikus ur! tapasztalhatta már, hogy sok ezer ember beszél és ír komoijan bolondot. Én tehát vigan szeretem elmondani a bolondot, legalább az iránytki-ki felismervén benne, nem engem tart bolondnak ha nem azt, aki engem ennek folytán félre ért. — Adien.

Rangkór-ágyon.

Beteg vagyok, kutyáliter beteg;

Nem is tudom mi gyógyíthatna meg!

.. Fölkeresem szememmel az eget

S megpróbálok imádkozni egyet:

„Szép csillagok, ti elérhetlenek!

Ti rajtatok szemmel megpihenek,

Jöjjetek le!“ ... ah, hiában hívjak

Medailon, kereszt, aranycsillag!

A KIT A VILÁG

rosznak hiszen.

I.

Alföldünk szomszédságában eső városaink egyikében lakott az öreg Csengös Péter. Volt neki mindene, voltak jó gyermekei, az igaz, hogy egy katonának csapott fel, a másik pedig egyik fűszerkereskedésben dörzsölgette kezét, és így ketten nem igen élvezhették már a szülői szeretet boldogságát; de volt neki ezeken kívül egy kedves áldott jó asszony felesége, a kivel együtt azon vetekedtek: melyikőjük táplál kebelében forróbb szeretetet, lyányuk: Juliskájok irányában?

Juliska csinos, tüzrólpattant, eleven kis, 15 éves leánya volt. Fekete szemében ragyogott a csillagoknak színeket játszó fénye; fekete fűrtői fehér homlokához simultak, arczáj pirosak voltak, mint a pünkösdkor kinyílt rózsának szirmai, piros ajkain csaknem szüntelenül ott lebegett a boldogok, a meglegedet szívek mosolygása. Ar-

czának minden vonása oly szabályos, termete oly lenge, oly szellemserű, dereka oly karcsú, keze és lába oly piziny, hogy a festészet és szobrászat vetekedve használhatná föl mintául.

Épen az isten házába készülnek. Fehér atlaszból készített pártján zöld és piros kövek váltakoznak, s fehér fátyol és fehér szalag csúng le arról. Termetéhez piros és zöld színórral hímzett magyaros szabású fehér váll simul. Mentéje rókatörökkel szegélyezett sötét-kék posztóból készült, ezüst lánczos csattal nyakába kauryarítva: alóla két arasznyira látszik ki a fekete bársony-nal szegélyezett fehér szoknya. Lábat oldalfűzős téli topánka borítja, a mit a földnél négy-öt hüvelyknivel magasabban álló ruhája, nehány ölnyi távol-ságról, az ifju emberek rendkívüli gyönyörűségére látni engedett.

Anyjának öltözéke fölülte egyszerű; leírásával olvasóimat nem is unatom. Jó nékem így is — gyakorlati mondá Csengős Péterné asszony barát-nőinek — engemet már úgy sem néz senki, hanem az én Juliskám hadd nézzék, hadd bámulják!

1849-ik év tavasza volt. Megkondult a harangok hivatog hangja, — husvét első napját ünnepelték: Isten házába gyülekeztek a hívek, vivén magokkal ájtatossággal teljes buzgó szívet.

Az orgona hangja elnémult. Szószékében ibletett arcczal jelent meg az Úr szolgálója, s felolvastá Máté evangyélioma XXVIII-ik részének hat első versét, a mint következék:

„1. A szombatnak pedig végén, mikor viradna a hétnék első napjára, elméne Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy meglátják a koporsót.

„2. És ime nagy földindulás lön: mert az Úr anyála, mikor mennyből leszállott volna; és oda járult volna, elvevé a követ a koporsó ajtajáról és felül azon ül vala.

„3. És vala az ő tekintete mint egy villámás, és az ő ruhája fehér mint a hó.

„4. Az őrizők pedig az ő töle való félelem miatt megrettenének, és olyanok lőnek, mint a holtak,

„5. Felelvén pedig az anygal, mondá az asszonyi állatoknak: Ti ne féljete, mert jól tudom, hogy a megfeszített Jézust keressitek.

„6. Nincsen itt: mert feltámadott, a mint megmondotta. . .“

Alig volt a hívek között a ki nagyobb figyelemmel hallgatta volna a jeles egyházi szónoklatot, mint Juliska; pedig lehetetlen volt észre nem venni: hogy ő reá függesztik szemüket legtöbben. Egyik arczát, másik a többiek-től egészen elütő ruházatát bámulta; s lehetetlen volt észre nem vennie egy fiatal hadnagyot a magyar huszárok közül, ki mint oltárképen merengett el az ő valóban szép ábrázatán.

Meg nem állhatta, hogy el ne mosolyodjék, azután oly hibor vörössé lettek arczái, szemeit földre sütötte, nem mert fölnézni többé egyenes irányban, a lelkipásztorra függeszté szemeit oldalvást.

Besütött a nap a templomnak oldal-ablakain. Juliska is azon kevesek közé tartozott, kiknek ábrázatát menyeyei fény vette körül. Óh mily szép volt ő ekkor! Ekkor mozdult meg szíve is hevesebben, ekkor érezte a szerelem melegét legelőször.

II.

Gyönyörű holdvilágos éjszaka volt. Juliska nem tudott aludni, kerülte őt az álom. Eloltotta lámpáját. Oda ült ablaka mellé, nézte a szobájába tekintő teli holdat, s nézte a csillagok ezreit: úgy tetszett neki, mintha ezek sokkal búbajosabb fényben ragyognának, mint ezelett.

Gondolkodott arról, kinék még nevét sem tudja, ki talán nem is fogja az ő érzelmeit viszonzni, s kivel talán még beszélni sem fog sohasem; — óh hiszen ő katona, ma itt van és holnap már ismét másút lehet; ma él és már holnap meghalhat, óh mert hiszen ő ott jár, hol a golyó süvölt, a bomba széjelrobban, a kard villog. De neki mégis így kellett tennie, nem maradhatott odahaza a szerető szülői körben, el kellett bujdosnia, hogy ő is fegyvert ragadjon a közügyért.

Merengésből édes zene-hangok ébreszték föl:

Magyarország, édes hazám,
Te vagy az én édes anyám,
Tíed a te fiad vére,
Piros az én kardom éle,

azután jöttek azok a szép magyar szerelmi dalok. egyik a másikba olvadva, egyik a másikat tulzengve:

Ez a világ a milyen nagy,
Te galambom oly kicsiny vagy,
De ha téged birhatnálak,
E világot nem adnák.

Azon utóbbi szerelmi dal zengésébe fuvola-hang is veyült. A szomszéd ház ablakában állt az ifju, nézte Juliskának épen megnyíló ablakát.

— Kösönöm — rebegé a zeneszékhez, s gyöngyös erszényét nyitotta fel.

— Nem fogadhatunk el semmit, szép kisasszonyom, mondá a katonazeneszék egyike, meghajolva.

— Én igen szeretem a zenét, kösönömet vigyék meg tehát legalább annak, a ki engem így édes élvezetben részesített. -- s odjék tudtára, hogy szívesen látott vendég leend házuknál.

Nem bocsátkozunk annak fejtegetésébe, mennyire volt illő vagy nem illő, hogy egy ifju leány ilyes üzenetet küldjön egy fiatal katonatisztnak, kit még csak egyszer látott, s kinék nevét sem tudja; egyedül arra figyelmezteljük kedves olvasóinkat, hogy Juliska szeretlet, s attól tartott, miszerint a huszárok ma-holnap ide hagyják n városot, s iszonyu volt arra gondolnia, hogy ez addig is megtörténhetnék, míg az ifjuval, szívének választottjával, egyetlen egy szót sem váltott.

Pir futotta végig Juliska ábrázatát, szíve hangosabban dobogott, sajnálni kezdé kimondott szavait, bohó,

könnyelmű kis leánynak nevezte e magát, sirásra fakadt.

Anyja éjjeli pongyolában jelent meg előtte.

— Mi bajod édes kis leányom? — mondá a szeretet leggyöngédebb hangján.

Elmondá minő bohó, minő könnyelmű, minő esztelen volt, s miket mondott a zeneszéknek.

— No bizony van is abban valami: ismeretséget kötni egy derék fiatal huszárral, ki nem fél a csaták küzdelmeiben, ki a hazáért harczol; jobb bizony töröld le könyeidet, feküdjél le szépen, aludjál és legyenek álmaid szépek!

Az anya megcsókolta leányának homlokát, Juliska pedig megcsókolta anyjának kezét, azlán szót fogadott levettekelt és lefeküdt.

III.

Kusvét másodnapjának délutánja van. A Juliskák házacskájának csaknem átellenében lévő egy emeletes házszöglet termében számos tagból álló női-társaságot találunk együtt, kiket nem annyira a véletlen, mint a szíves háziasszony meghívása hozott egytté. A szoba közepén lévő asztal telve süteményes és gyümölcsös tálak, tányérlak, asztalkendőcskék, kávéskannák-és csészékkel.

Az oszonának úgy látszik vége van, és mindenki figyelmesen hallgat a szótívő háziasszonyra

Először is a háziasszonytvan szerencsém bemutatni, nem ugyan saját nevről, a mit végtelen szerencsétlenségemre elfelejttem, hanem a mint őt a roz nyelvnek nevezni szokták: város dobja, város harangja, város nyelve, város szája; ezen nevekben ismerik őt legjobban egész környéken. csak maga Ibrik Dorottya nagysám (óh hála néked jószág ég, hogy eszembe jutott az ő valódi neve!) nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy más neve is van, mint a melyet szülőitől és a szent keresztégtől nyert vala, — igaz hogy egy kissé régecskén, mert, habár későn esett is menyegzője, férjével harminczöt éves „boldog“ házias életet töltött, pedig már az ő Palikája halálának is több mint öt éve. És ime csodák csodája, mindamellelt, hogy a hatvanöt éves eltöltötte, haja még most is oly fekete mint a tinta; igaz, hogy sok titkot beszélhetne el nekünk az a kis toillete-asztalka, és annak több rendbéli önfésűje, de hagyjuk az ilyes titkokat titkoknak naradni; úgy is maradt meg az eddigott keresztlevél helyében egy idő-utmutatónk: a ránczokkal teljes ábrázat.

A háziasszonynak van egy leánya, Mari nagysám, ki anyjához abban hasonlít leginkább, hogy egy kiálló felső fogat sovány ajkaival csak nagy nehezen tud befedezni, s nem jó lett volna egyik öböknek sem a földmivelők alacsony kunyhóiban szüleinökt, mert vajmi gyakran megütöttek volna fejüket abban az otromba mestergerendában. Mari kisasszony éveinek számát nem

kutatjuk, annyi igaz, hogy Ibrik Do-
rolyja nagysám férjhez menetelének
második évében már az anyai szeretet
melegével ölelte őt gyakorta kebelére;
annyi is igaz, hogy régen szerette volna
már őt anyja eladni, de hiában, min-
den turfangosság daczára sem tudtak
lépre vezetni egy vót, más szóval ve-
vót. Mari kisasszony mindezek daczára
sem mondott le a házias élet gyönyör-
eiről, ő még mindig remél, hiszen ez
a fiatal ember, de meg a másik is bókot
mondott neki a napokban, az egyik ne-
vezetesen azt mondá: hogy husvételőtt
pünkösdi rózsát nyilni még nem látott,
de most lát Mari nagysámnak arczáin.

Itt látjuk aztán körben ülni a vá-
roskának tri-hölgyeit, a mamákat le-
ányáikkal, — csak egyedül Juliskák
hiányzanak. Egyik leány szöke, a má-
sik barna; az egyik olacsony, a másik
magas; egyiknek szája picizny, a má-
siké kicsiny, a harmadiké nagyocská;
egyiknek szeme kék, a másiké fekete,
a harmadiké és negyediké is olyan bi-
zonytalan zöldes színű. — Abban az
egyben azonban mindnyájan megegyez-
nek, hogy öltönyük az utolsó párisi divat
után készült: mindenköjükkel telve
fodorral és csipkével, olyanok mint a
pillangó, mintha mindnyájan repülni
akarnának.

(Folyt. köv.)

V e g y e s .

— A **honvéd felszerelési** or-
szágos szövetegében városunkból a csiz-
madia ipartársulat Elies József és Debre-
czeni Sándor által képviseltetett, — a deb-
reczeni ipartársulat ehhez képest 1500 ba-
kanes és 500 csizma előállítását vállalta
magára, és így a M.-vásárhelyi, N. körösi,
gyulai, veszprémi, egri, szegedi, dunavetsci,
brassói, gyöngyösi, békési, érsekújvári és
Buda-pesti iparosok 18,500 bakanes és
8,500 csizma készítését kötelezték.

— A **lovonatu vasútnak** hely-
beni létesítése czéljából mai napon a vá-
ház kis tanácsstermében minden érdekelt
tanácskozássra hivattak fel.

— A **debrecezi jogászok** ál-
tal segélygyűletük javára, a városi színház
helyiségében 1873. jan. 8-án tartandó zárt-
körű táncvigalomra a meghívók szétkül-
dettek, — belépti díj 2 frt. — Kezdeté 9
órákor.

— A **önkéntes tűzoltó egy-
let** választmányja ma napon meghívja a
választmányi és póttagokat a városi ház nagy
tanácstermébe.

— A **négyleti árvalház** ja-
vára rendezett sorsjeltek alkalmából azok,
kiknél a sorsjegyek ára kint van: a bevett
pénznek a pénztárnok kezébe leendő be-
fizelésére felhivattak.

— **Táborasky és Parsch** bu-
dapesti zenemű kiadóknál most utjabban
megjelent s töltök s a hazai jóhírű könyv-
zenemű-kereskedőknél megrendelhető: „Az
ég szava” zenemű, zongorára szerző A. B.
Neldy. Ára 80 kr.

— A **nőttenek** bálja e hó 5-én
kedvezően sikerült, — amennyiben a tánc-
vigalom főné, a kedv általános, a vendé-
gek száma nem halmozott volt.

— A **polgári fa-illetőség** ki-
váltható ölenként 3 frtjával, d. e. 8—12,
d. u. 2—5 óra között a városi ház belső
röze bízosi helyiségén.

— **Kis-Várad utcájának**
a vasutig vezető köz- és gyalog járdájának
elkészítése határozottá emelkedett. Nagy-

ujtca sártengerére mtkor fog már sor kö-
vetkezni?!

— **„Europa“** Debrecezenben; vá-
raduczán a Bulszter-házban mint csinosan
berendezett kávéház megnyitván: azon
őhajunkat fejezzük ki, hogy az oly igen el-
maradt „Bika” vendéglő is kávéház bárha
a közel jövőben ennek méltó vetélylárslul
szolgálja!

— A **fényüzési adó** Oroszor-
szágba is behozhatik; az orvosok kivételével
mind disz kecsi és magánosok birtoká-
ban levő háts-paripa adótlárgyaul szolgál.

Színházi rövid szemle.

Szombaton decz. 5-kén „Egy hal-
doló átká”. Dráma 5 felvonásban; ír-
ták Bourgeois és Franchez, fordította Szil-
lágyi Sándor.

E színpadon először adatott rémdrá-
mának tartalma röviden ez: Egy kalandor
(Takács) hogy névre és vagyonra szert te-
gyen, Noíntel marquis-nak adja ki magát,
kit előbb büntársra Bernard (Dózsa) körze-
müködsével meggyilkolt; majd hogy a
valódi marquist ismerő (ezután nátlul tu-
dakozódó Simon Margitot (Romaine) — kit a
már régebben Bernard által adott méreg
hatásaitól, s ki megátkozva haldokolva
a gonoszlovókat — hogy tettöknek árulója
ne legyen, befalasztatja. Ezután hogy ennek
természeles gyermekére Mária (Törökne)
szállandó vagyonát is a marquisnak meg-
nyerje: e leányt — ki egy özvegyönél a
b-falazást teljesítő kömives legény Julien
(Mándoki) anyjánál neveltetik, s kik Julien-
nel egymást kölcsönösen megszeretik, de a
valódi írtelvi viszony tudatában e bűnösnek
hitt részletet minden módon elakarják foly-
tani, — szorelmet szinlelve nőül veszi; de
végre is Julien által a gaz lett felfedeztetik,
s az álmarquis büntársával együtt a tör-
vénykezebe adja magát.

Mint a darab mesejéből látszik, az
tartalmánál fogva ragadja meg a kedélyt,
de kidolgozását és ezuttali előadását valami
ismeren sikerültnek épen nem mondhatjuk.
Mert példátul megérthető a marquisnak —
bar idősecske a szép fiatal Mária iránti von-
zalmá; de nem egészen indokolt a szerény
s nemcs lelku leányok oly hirtelen és épen
az utált marquiszói férjhez menetele, mert
a bűnösnek hitt vonzalom arra nem elég
indok. stb. S főleg mert az egymást követő
gizettek által felizgult kedély a bünténynek
tiszta lefedezése s a bűnösök egyszerű el-
fogtatása által, még nincs kielégítve; valami
csatlósabb fejleményt vártunk az előzmé-
nyek után. stb.

Az előadást illetőleg — leszámítva a
Mándokival történt kis epizódot — bár az
elismérest Törökne, Mándoki, Takácsot
megvonn nem lehet: de az utolsó jelenethen,
hol — befalazás kibontásával a gaztett fel-
fedeztetik, Takácsnak erősebb lelki harozat
s rendezőség részéről figyelmet vártunk
volna az iránt, hogy a fal kibontásánál hal-
ható zaj ne idézne elő mosolyt.

Yasárnap decz. 6-án „Ripa csos
Pista d. olomány”. Eredeti népszimű
3 felvonásban. Irta Rakosi Jenő.

E darab gyakori előfordulása miatt
kezdő érdekességét veszíteni, mit Horváth-
né Vicza kitűnő alakításával s Szabó B.
Gyurka valóban tetsző alakjával s a tapost
és az ismét repülő koszorut megérdemlő
ostinos énekelvel ugyan eléggé igyekeztek
ellenulynozni; mind a mellett jó lesz e da-
rabot egy kissé pihentetni. — Közönség
közép számmal.

Hétfőn decz. 7-én: „Nőm és hi-
vatalom”. Vigjáték 3 felvonásban; írta
Bayard és Vaclly.

E színpadon 1-őr. adatottdnak meséje
egy az élelben gyakran megtörténhetel őse-
mely; t. i. Egyfő, (Egyűd) magasabb hiva-
telre akarván jutni, folyamodik az illető
felsőbb hivatalhoz, de kérelmének mind-
addig nincsen sikere, n ig szép szemű neje

közbe nem jó. Akkor aztán ígértelet nyer,
sőt az elnök maga ismét meg a hivatal
után esengő férinek az öröm hírt, hogy a
kért titkári állomást megkapta. Ekkor azon-
ban — itt még nem késő — felnyilik a ke-
gyelt férj szeme, min — dicseretere legyen
mondva — az asszony is közre működik —
s szépen haza mennek a fővárosból csendes
falusi lakhelyükre. — E kello őszhangzat
és igyekezettel adott darab igen szép számu
közönséget vonzott, s mind végig jó ked-
ven tartá azt.

Kedden dec. 8. II. Rákóczy Fe-
rencz fogság a eredeti történelmi dráma
5 felvonásban: írta Szilgeti

E hazafias darab tartalmát ismertetni
hibának tartanók, épen azért tisztán az elő-
adásra szoritkozunk, s először is azt jegye-
zük meg, hogy a közönség létszáma —
nagyon gyér volt — szonall tudtunkra
adá, hogy ma dráma került színp. Pedig
egy oly darabot s oly előadással, mint a mai
— kinek módjában áll vala annak meg-
hallgatása — elmellőzni, — valóban vesz-
teség. Mándoki mint II. Rákóczy Ferencz
jobb jezsuita volt, mint alkaloskodó főúr, —
de mint büszke bírodalmi herczeg és mint
hazája szabadságáért lángoló ifjú magyar
vezér a legjobh s neje Amália (Törökne)
épen ugy nem hagyott semmi kívánni valót
mint Zöldi (Bercsenyi) igaz magyar főúr,
személylítésében. Takács (Kolonics) Dózsa
(Károly kesseni fejedelem) igyekezettel; —
Mustó (Lehman) s Foltényi (Pater Kni-
telius) kevesebb sikerrel játszottak.

Szerdán dec. 9. Don Caesar de
Bazan s szimű 5 felvonásban írta Duma-
noire; fordította Diósi.

E hatásos és épen ezérl hálás darab
kevés kivétellel sikerülten adatott; közönség
csékely számmal.

Csütörtökön dec. 10. Tévedt nő
(La travaiata) nagy opera 4 felvonásban
írta: Piave, zenéjét szoréze Verdi.

Szombaton dec. 12. először: Angot
a csarnok leánya. Uj látványos vig
operette 3 szakaszban írta Clairville, Si-
randin és Kontag, zenéjét Lecocqy Károly.
Fordította S. S. N.

— A **„Magyarország és a
Nagyvilág“** 50-ik számának tartalma:
Képek: Ódry Lelhel — A buda-
pesti központi távirda-állomás. (Hét kép-
pel.) — Boltkirakat Konstantinápolyban.
Szóveg: Ódry Lelhel. — A tisztelendő ur.
(Beszély a népeleltől.) (Piltcz Mór) — A
kendőzésről. (Balogh Tibamér.) — A buda-
pesti központi távirda-állomás. — Boltki-
rakat Konstantinápolyban. — A földalatti
munkás. (Holland beszély. Smits.) — A
fővárosból. (Porzó.) — Moriana. (Spanyol
néprópnáczokból. Györy Vilmos) — Nem-
zeti színház. Berczik Árpád. — Különfélek
— Sakkfeladvány. — Képtalány. — Szer-
kesztői üzenetek. — Előfizetési díj:
Negyedévre 2 frt 50 kr. Évenként 2 díszes
jutalomkép. — Az 1874-ki évfolyam eddig
megjelent számai még kaphatók.

Debrecezen piaczi közpépár.
mérőlben. 1874. decz. 8.

Buzs 440. Kétszeres 750. Rozs 330.
Árpa 225. Zab 175. Tenguri uj 255. Koles
320. Kása 650. 1 zsák burgonya 140. 1
mázsa szalonna 33—34—35 frt. 1 mázsa
Háj 34—35—36 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Buda 5. decz. 15, 22, 34, 59, 69.
Bécs nov. 28. 67, 25, 47, 1, 4.

Bécsi börze decz. 11-én
Ezüst 105.80 Arany 5.25.

Felölös szerk. s lapfoglalónos:

Báthory Sándor.

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

Karácsonyi és újévi ajándékok! I

Rómer Simon

Debreczenben főpiacz városház épület

ajánlja a n. é. közönségnek a közelgő Karácsony és Újévre következő czikkeket, u. m.:

4/4	rőfös téli kendők darabja	25 kr.
4/4	cas chmir kendők darabja	50 kr.
4/4	legujabb karton kendők darabja	25-40 krig
4/4	batist kendők	35-50 krig
4/4	piquet kendők	40-50 krig
6/4	berlini kendők	1 frt 50 kr
4/4	selyem foulard kendők	1 " 50 "

továbbá:

Legujabb angol karton	rőfe	30 kr.
Karton és Creton	"	20-30 krig
Batistok	"	25-30 krig
Veleszek minden színben	"	20-30 krig
Oxford íngszövetek	"	40 kr
Fekete lüszterek	"	40-90 krig
6/4 fekete termo	"	80 kr-1 frt 50-ig
8/4 Vatmol minden színben	"	1 frt 20 kr
6/4 színes posztó szolnolyára	"	80 kr
6/4 Goublien butorszövet	"	1 frt 10 kr.

Igen nagy választék téli nagy kendők, paplanok és ágyterítők. - Legjobb minőségű vésznaak és kanavászak, anglin-, chiffon-, kávé- s asztalkendők, egyszerűval minden szakra váró czikke a legújanyosakban számítottak.

Karácsonyi és újévi ajándékok! II

Olesó árverést kaphatók Debreczenben!

Olesó árverést kaphatók Debreczenben!

30-adik, napján délutáni 3 órakor, a tkvi irodában, végrehajtó Török Peter által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 45 frt az árverési számdokozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül letendő.
2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával feltírt telekkönyvi hatóságнал felízetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanmak a leütés után 8 nap mulva birtokháa és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes felízetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kinstári díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegend nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fel kérelmére a p. r. t. 459 § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kítöztendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Szegersmind azok a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek vélnék, felhívattak, hogy igénykereseteiket ezen hídvetény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt - feltírt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi nov. hó 20-dik napján tartott üléséből.

3-3. **Boruzs József** jegyző.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételek, miszerint a felperes **Buday Mihályné Varga Sára**, részere, alperes **Sebestyén Mihály** mint kiskoru

gyermekel Eszter és Sándor gyámjától 100 alt. tőke és járutekai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 1124 számú telekkönyvkönyvben hejegyzett csapó külvárosi 2920 számú házastelenek, nevezett kiskorukat illető, s 450 fra becsült 1/4-ed része, folyó 1874-dik évi december hó 30-dik, szükség esetére 1875. január hó

Tiszavidéki és arad-temesvári vasút.

MENETRFND 1874. é. nov. 21-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.
" áll. v.	8 20 "	8 30 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este
Czegléd "	10 18 reg.	9 18 este
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel
P.-Ladány "	2 - délu.	1 52 "
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "
Szerencs "	8 4 este	11 27 "
Miskolca érk.	9 5 "	1 5 d. u.

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

Kassa indulás	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. u.	1, 2, 3, 4. u.
Miskolca "	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Szerencs "	8 53 "	4 14 "	(érek.)
Nyiregyh. "	10 43 déle.	7 17 este	
Debreczen "	12 43 délu.	10 12 éjjel	3, 4. oszt.
P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	3 25 u.
Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	6 29 este
Czegléd érk.	5 49 "	5 59 "	12 14 éj.
Budapest "	8 31 este	8 45 "	1 49 "
Bécs áll. v.	6 11 reg.	6 22 este	
" ész. v.	6 24 "	6 34 "	

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.

Bécs ész. v. ind.	8 10 este	8 20 reg.
" áll. v.	8 20 "	8 30 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este
Czegléd "	10 18 déle.	9 8 este
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel
Mező-Tur "	12 22 d. u.	125 "
Csaba "	2 1 délu.	2 55 reg.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "
" indulás	3 51 "	6 - "
Vinga "	4 43 "	7 13 "
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 "

IV. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

Temesvár ind.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. u.
Vinga "	10 17 reg.	6 20 délu.
Arad érk.	11 22 d. e	7 49 este
" ind.	12 30 délu.	9 16 "
Csaba "	2 10 "	11 42 éjjel
Mező-Tur "	3 43 "	2 14 "
Szolnok "	4 54 "	4 24 reg.
Czegléd érk.	5 49 este	5 49 "
Budapest "	8 31 "	8 45 "
Bécs áll. v.	6 11 reg.	6 22 este
" ész. v.	6 24 "	6 34 "

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel
" állam v.	8 20 "	8 30 "
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjjel
B.-Ujfalu "	3 35 "	3 42 reggel
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

N.-Várad indulás	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. oszt.
B.-Ujfalu "	11 22 d. e.	9 - este
P.-Ladány érk.	1 23 "	10 27 "
Czegléd "	5 49 este	14 45 éjjel
Budapest "	8 31 "	5 59 reggel
Bécs állam v.	6 11 reggel	8 45 "
" ész. v.	6 24 "	6 6 este

A vonatok indulási ideje a köz becső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kússán, Miskolcon N.-váradon, Nyiregyháza, Szerencsén, Szonkon és Temesvárott a pályavárakon kitöztetett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

- I. Aradon: az első erdélyi vasút személyvonatához Gyula-Fehérvár felé s Petrózsony és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.
- II. Csabán: az alföldi vasút vonati Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.
- III. Debreczenben: Kassa és u. m. északkeleti vasút vonatához Sziget felé, s innen Czegléd felé.
- IV. Kússán: a kassai-oderbergi vasút vonatához és Eperjes és u. m. északkeleti vasút vonatához Lemberg és Sziget felé. A kassai-oderbergi vasút 3. sz. személyvonata Oderberg és Eperjesről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasút Oderbergből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. egyesvonat a 6. sz. vonathoz Miskolca felé.
- V. Miskolcon: Hatvan és Budapest felé.
- VI. Nagyváradon: az alföldi vasút vonatához Eszék és s. m. keleti vonatához Kolozsvár és Brassó felé.
- VII. Nyiregyháza: Ungvárról felé.
- VIII. Szerencs: S.-A.-Ujhegy Sziget felé.
- IX. Szolnokon: Hatvan felé.
- X. Temesvárott: Szeged és Bazás felé.

Az üzem-igazgatóság.
*) Minden szerdán és szombaton